

"רפת העמק" הגדולה

מ
ה
נ
ע
י
ה
ה
פ
ת
ו
ת

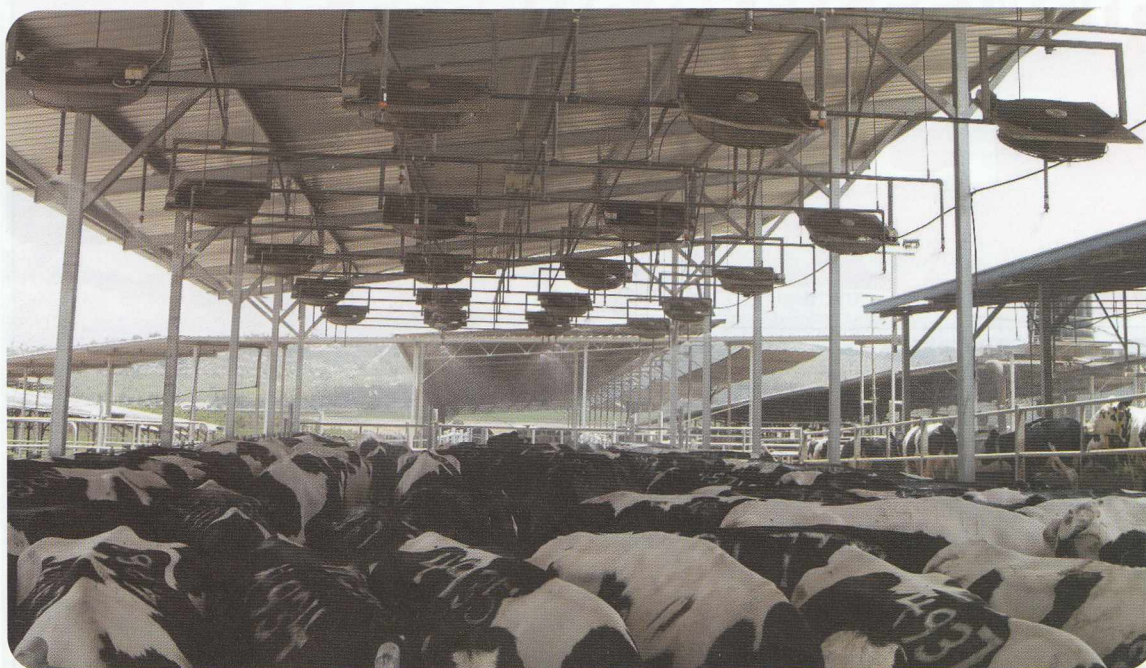
הרפורמה ברפת החלב הביאה לגל גדול של איחודי רפתות והיום שליש מהרפתות השיתופיות מאוגדות במסגרת של שותפות או אגודה שיתופית. איך נראית הרפת הגדולה בישראל שיש בה מעל ל-1,000 פרות? האם הניהול שלה שונה מרפת קטנה ומוכרת? אכן, "רפת העמק" מאגדת רפתות עם תשתית מקצועית ראויה שבנויה ברובה על כוחות מקומיים. יש בה "כוח נשי" משמעותי וביזור סמכויות הכרחי

וגזרות המשרד לאיכות הסביבה והסכימו להיכנס להליך של בחינת השותפות וזה גם הצליח. כיום עומדת בעמק רפת לתפארת עם שותפות של שלושה קיבוצים: יפעת, מרחביה ומגידו. תחילה התאחדו יפעת ומרחביה, הקימו את אגודת "רפת העמק" בתחילת 2001 ועבדו באופן מלא בשני המשקים. החל מתחילת 2003, עברו כל החולבות ל"אתר יפעת" וכל העגלות לגידול ב"אתר מרחביה". רפת מגידו הצטרפה בתחילת 2006. לאיחוד הראשון עשו השקעות חסכוניות וניצול מרבי של המבנים הקיימים, בצד הקמת מכון חליבה חדש לחלוטין וכאשר מגידו הצטרפו, בנו סככה חדשה ומרשימה ל-240 פרות.

הרפתות ביפעת ובמרחביה נחשבו במשך שנים לרפתות גדולות, מקצועיות ורווחיות מאוד. הצוותים היו מקומיים והצליחו לבנות מטען אנושי של מרכזי ענף מוצלחים ביותר.

שלמה דורי ז"ל דחף בכל כוחו לאחד רפתות ולקלוט עוד רפת אחת או שתיים, כדי לנצל את התשתיות הטובות ביפעת. אנשי מרחביה נעתרו להצעה במסגרת הרפורמה

צוות הרפת מונה כ-18.5 משרות. הבסיס האנושי בענף הוא של צוות חברים ותיקים שגם ממלאים את התפקידים המרכזיים ברפת

חצר צינור ייעודית שחינוית ברפת גדולה

ברפת העמק, הגדולה בישראל, יש כ-1,100 פרות בתשע סככות. במבנים הישנים יש 13-14 מ"ר לפרה ואילו בחדשה יש כבר 16 מ"ר לפרה עם גג נפתח.

מכסת החלב היא 11.500 מיליון ליטר והצפיפות ברפת, גדולה למדי.

התרגלנו במשך עשרות שנים לעבוד ברפת קטנה ואינטימית. המעבר לרפת גדולה משנה התנהלויות ובונה מציאות חדשה. איך מתנהלת רפת גדולה, מה עושה האיחוד בין כמה שותפים?

צוות העובדים

צוות הרפת מונה כ-18.5 משרות. הבסיס האנושי בענף הוא של צוות חברים ותיקים שגם ממלאים את התפקידים המרכזיים ברפת מנהל הרפת הוא **עמרי גולדהור**

מנהל "אתר יעפת" ומספר 2 - **דני סלעי** שהוא גם מנהל התפעול ואחראי בריאות העדר, הזנה והפעלת הצוות.

בועז - מנהל "אתר מרחביה" יחד עם **טיטי מילכה** - מנהלת את המשרד, ניהול העדר, מחשב ודוחות, הולכת עם המזריע

עופר - אחראי מכון חליבה, סידור עבודה של החולבים ועבודות אחזקה במכון.

רותי - עובדת יונקיי ותיקה מאוד
יורם - בממליטות ובשבוע הראשון של היונקים

מרליס ממגידו - חולבת ואחראית על בריאות העטין

איה - מנהלת חשבונות וחשבת שכר
חולבים סדירים - 4 בכל משמרת. 3 מגיעים חצי שעה לפני החליבה ואילו הרביעי מגיע מאמצע חליבה אחת ונשאר עד אמצע חליבה שנייה. הוא סוגר את החליבה, עושה צינונים, מקרב אוכל, הגמעות וגם מכין את המכון למשמרת הבאה.

יחד עם משרה וחצי באתר מרחביה מגיעים ל-18.5 משרות, ללא הכנת אוכל לפרות.

החליבה נמשכת כששעות (חולבים כ-920 פרות) והחולבים מתקשים לבצע הרבה עבודות לאחריה.

מנהלי התחומים עושים חליבה אחת בשבוע ויש גם הרבה נערים וסטודנטים שמצטרפים לחליבת ערב ולעבודה בסוף השבוע. אין

עמרי גולדהור - מנהל הרפת

נולד ביפעת, בן 44, מגיל 13 ברפת. למד הנדסאי רפת במדרשת רופין ב-1992 ולאחר מכן ריכז את הרפת כחמש שנים. כשהתחילו לדבר ברצינות על האיחוד והכינו תכנית, העביר עמרי את הפיקוד השוטף על הרפת לידי של דני סלעי. השותפות צברה תאוצה ועמרי ליווה אותה צמוד, במקביל ללימודי ערב במנהל עסקים. לאחר שהשותפות יצאה לפועל, חזר עמרי לנהל את הרפת.

עמרי מביט ממרומי האסם

"ניהול רפת קטנה היה אחר ושונה, כי ניהול

חברים בשוטף די קשה לחברי קיבוץ. ברפת הקטנה הייתה הרבה יותר אחריות והעומס על המרכז היה גדול מאוד וכרוך בניהול מקצועי כמו גם, בפיתוח ובהשקעות. כיום העבודה זורמת יותר וכל אחד יודע את תפקידו.

אני נמצא בעניינים כל הזמן ועוקב צמוד אחר כל מה שקורה ברפת. קם בבוקר בשמחה ונהנה מאוד בעבודה.

גם הדור הצעיר רוצה מאוד ברפת (15 ילדים עובדים בערבים ובסופי שבוע), טוב להם בענף, מרגישים תחושת הזדהות עם ענף מצליח ומבוקש והם גם משתכרים בהתאם לעבודתם.

העבודה מול ההנהלה היא עניינית ומקצועית והדיונים מפרים ומקדמים.

אנחנו מקווים שבעתיד יהיה איחוד אתרים, כי כמו במקומות אחרים, אתר נוסף עולה המון והפיצול גורם, מטבע הדברים, גם לקשיים. ■

מכון החליבה החדש לזכרו של שלמה דורי

דני סלעי - מנהל "אתר יפעת"

דני סלעי בפנית רופא

מילכה הולכת עם המזרע וזה חשוב שמי שעובד במשרד גם יראה את הפרות מקרוב.

"ארוחת הבוקר ב-10.30 היא המרכז של הרפת ושם מחלקים עבודות, מחליפים חוויות ודנים בהתפתחויות ברפת. אני חולב פעם בשבוע להכיר מקרוב את העטינים ואת ההתנהגות. ביקורי הרופא מאוד עמוסים יש 60 עמדות בחצר טיפולים ולעתים מגיעים ל-110 פרות בביקור ועדיף היה להוסיף ביקור בוקר. המעורבות של הרופא גדולה מאוד וזה מוסיף המון.

ההנהלה הפעילה מתכנסת לפי הצורך ושם מעלים נושאים רבים למשל, יחס פרות-עגלות. מעורבות הצוות חשובה מאוד ולמרות ההכרה, קשה לאסוף אותם, ניסינו להוציא דף מידע מסודר אבל לא התמדנו בזה.

למעשה, יש ברפת שתי קבוצות עובדים, החולבים והאחרים ויש חשיבות בחיבור ביניהם בצורות שונות.

השינוי מרפת יפעת לרפת משולשת הוא לא כל-כך גדול. לומדים בו, עד כמה לא היינו יעילים ברפת הקטנה, מרכז הרפת היה תורם יותר לעבודה המקצועית. ממלאי התפקידים היו גם קודם: מילכה, רותי, יורם. אין איש אחזקה ייעודי ברפת והתחזוקה נעשית על ידי עופר במכון ועל ידינו בחצר. במקרה הצורך, אנחנו פונים לאנשי מקצוע חיצוניים.

חשוב שתהיה אם בית ברפת לשלוש שעות, כדי לשמור על השירותים המשותפים. הרפת הגיעה להתייבבות ולשגרה ויש לקדם דברים נוספים כמו מערך הדרכה מסודר לעובדים, מועדון בת-שחפת - יש צורך להשקיע בעובדים ולטפח אותם." ■

משמש כמספר שתיים ברפת ואחראי לכל הפעילות המקצועית ברפת. דני, בן 41, נמצא ברפת מאז סיום השירות הצבאי. ב-1997 סיים את לימודיו בפקולטה לחקלאות ואז החליף את עמרי בניהול הענף. את הבוקר מתחיל דני בסביבות השעה שש, עולה על טרקטור כדי לנקות את האבוסים ו"להריח" את הפרות. רואה את הדרישות, את ממשק הסככות ורמת האכילה. אחר כך מגיע למשרד וסורק את המחשב, תנובת החלב, הפרות החרגות, ריכוז הדורשות, עובר עם מילכה ומחליטים איזה פרות מגישים למזרע. הגישה אינה אוטומטית אלא בוחנים פרה-פרה ויש "מיני ביקור" בכל בוקר - כשלושים פרות שעושים להם תספורת זנבות, טילוף, הזרקות וטיפולים נוספים.

עובדים זרים וכל העובדים באים ממשקי השותפות ומהסביבה. אמנם אין תכנית מוסדרת לטיפוח עובדים, אבל יש תשומת לב לפיתוח ידע לעובדים ברפת ויצאה לקורסים באזור.

הזנה

מרכז מזון מקומי או קניית מזון מבחוץ? זו שאלה שרבים מתלבטים בה והתשובה תלויה במידה רבה בנסיבות המקומיות בכל רפת. באתר יפעת היו 500 פרות טרם האיחוד ומרכז המזון היה קטן להספיק בקושי להזנת בעלי החיים. לאחר האיחוד והגדלה למעל ל-1,000 פרות, חלוקת האוכל נפרשה על פני כל היום, כל תקלה בצידוד גרמה לעיכובים בהזנה, ההשקעה בבניית מרכז מזון חדש הייתה גדולה מאוד וגם ההוצאה התזרימית, לקניית המזונות הגסים בחודשי האביב, הייתה גדולה. כל אלה הביאו להחלטה של הנהלת הרפת לחבור למרכז מזון נהלל שרפת העמק מאוד דומיננטית בתפעולו ויש לה השפעה על המזונות והרכב המנות. המהלך חסך עובד אחד

ארוחת הבוקר החיונית

בהזנה והחלוקה באבוס היא פעמיים ביום, עם משאית של מרכז המזון. בקיץ הנוכחי - 40% מהמנה ב-07.30 בבוקר וב-16.00 משלימים את עיקר המנה, בשעות הקרירות של הערב. השיטה היא לחלק מנה אחת אחידה לכל עדד הפרות בתוספת מנה לממליטות עד 21 יום, שתי מנות ליבשות ומנות לעגלות שנמצאות באתר מרחביה. בשבת מחלקים את כל המנה, פעם אחת בבוקר. המשתנה היומי הוא אחוז האכילה והוא נמסר בעיקר לקראת הכנת המנה השנייה.

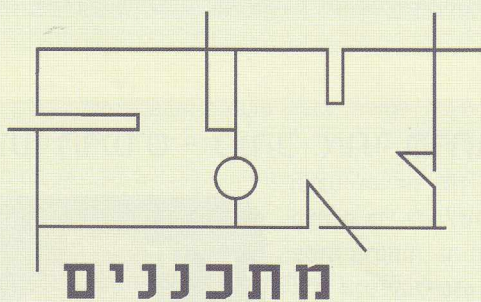
האם זה טוב? בסך הכול יש שביעות רצון מהמהלך ומהשיטה. עמרי ודני מוצאים יתרון בניהול ההזנה ובהעברת התפעול לאחרים. את התכנון עושים במשותף עם יועץ הזנה (ד"ר רן סולומון). עוזי אנגל המנכ"ל, איש נעים לעבודה ומשתף פעולה ויחד עם זאת, הפיקוח ובקרת האיכות זקוקים לשיפור. מרכזי המזון החיצוניים גדלים כל הזמן ומאמצים נהלים לבקרה בקצב יותר אטי, אם כי, בתהליך שיפור מתמיד.

בריאות העדר

הרופא הוא ד"ר שולי כהן שעושה ארבעה

סככת ההמלטות הגדולה

אלא ציבור הרפתנים

מוזים לכם על שנתתם בנו ארון

ומברכים אתכם בהרכת

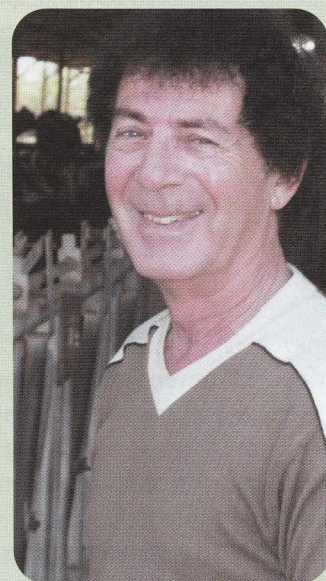
שנה טובה ופוריה

מחברת א.ה. מתכננים (אשכנזי א.ה. תכנון)

מתכננים רפתות ואכונ' חליבה בארץ ובחול'

רח' מנחם בגין 116 ת"א (ת.ד. 25256 מיקוד 61251) טל: 03-6233777 רונן פינגבאום - 050-5215815

תלי שור - יו"ר "רפת העמק"

לתלי שור יש הרבה מאוד ידע וניסיון בניהול מערכות ברפת בישראל. בנוסף לריכוז הרפת במרחביה, ניהל תלי גם כמה מרכזי מזון, היה מזכיר ההתאחדות וגם מנכ"ל "און" במשך 12 שנה. משמש כדירקטור בכמה רפתות ומלווה את האיחוד עם יפעת מראשיתו.

"רפת העמק" נולדה במשרדי "און" כשיוסי בגון סיפר לי שיפעת רוצים להגדיל את הרפת ואף משק מהסביבה לא רוצה להצטרף. אמרתי שיפעת ומרחביה הם כמעט שלוש רפתות, בזכות המכסה הגדולה שלהן. המקום נקבע על פי שיקולים כלכליים וללא שיקולים

אישיים של צוות אחד המשקים.

"רפת העמק" היא אגודה שיתופית וכל הפעילות שלה מתבצעת בתוך האגודה. הרפת מבצעת את ההשקעות, לוקחת הלוואות ומחזירה אותן וכל זה לפני החוזרים למשקים. היחס בחלוקת הרווח בין המשקים

הוא: מרחביה - 38%, יפעת - 37%, מגידו - 24%.

הדירקטוריון בנוי מ-4 חברים ממרחביה ויפעת, 3 ממגידו ואחד ממשקי עמק יזרעאל. הוא מתכנס אחת לרבעון, מסכם את מה שקרה בשלושה חודשים וקובע את מדיניות הפיתוח וההשקעות. באופן טבעי, עיקר ההתעניינות של ההנהלה היא בביצועים הכלכליים.

הקשר והכימיה שלי כיו"ר עם המנכ"ל היא טובה מאוד. מבחינת שיתוף הפעולה וההתייעצויות, נוח להם שאני נמצא ודואגים שאהיה שותף לדיונים המקצועיים האסטרטגיים וליידע אותי על מה שקורה ברפת. אני נמנע מלהתערב בתפקוד היומיומי, חוץ משיחות עם עמרי המנכ"ל. אני משתתף בפגישות עם העובדים והמנכ"ל לא מרגיש מאוים. לתכנית ההשקעות אנחנו יושבים ביחד ומגיעים בהסכמה לישיבות הדירקטוריון.

בהגדרה אני יו"ר פעיל בחצי משרה: אני מנהל את הכספים של הרפת ונמצא בקשר עם ארגון הקניות והבנקים. כל הנהלת החשבונות נמצאת ברפת.

השכר של העובדים נקבע במשותף בין עמרי לביני וכולם מקבלים תלושי שכר שיוצאים מהרפת.

אני מרוצה מאוד מהוצאת נושא המזון למרכז מזון חיצוני, זה אמנם שווה מיליון שקל לחודש, אבל מסדר לרפת את התזרים

הפיצול בין אתר רפת החולבות לאתר העגלות מייקר את בעבודה ביום וחצי. המנהלים מרוצים מהגידול וממצב העגלות שגדלות במרחביה, אם כי התקשורת בין שני האתרים ראויה לשיפור.

טיפוח עובדים הוא נושא שראוי לעסוק בו כי הוא נדחק בגלל השוטף". ■

בועז הרננדס - מנהל "אתר מרחביה"

הסכם האיחוד בין מרחביה ויפעת השאיר שני אתרים פעילים כדי לנצל טוב יותר את ההשקעות והמבנים שהיו בשתי הרפתות. זה חסך השקעות אך פיצל את הרפת. וכך צריך אכסניה ל-650 העגלות שעוברות מאתר הרפת ביפעת להמשך גידול במשך כ-20 חודש. העגלות מגיעות לאחר הגמילה בגיל חודשיים ונשארות במרחביה עד חודשיים לפני ההמלטה שאז הן חוזרות ליפעת להסתגלות לפני ההמלטה. בועז לוקח עליו את האחריות לגדל אותן בריאות וחזקות שיהיו בסיס לרפת חולבות שתפרנס שלושה משקים וגם תחזיר את ההלוואות הרבות שלקחה עליה.

בועז, יליד מרחביה, היה גם מרכז הרפת בשנה שלפני האיחוד ולאחריו נשאר במקום. נכון, "יש פחות מתח והעבודה אינה לחוצה, אך עם זאת יש אחריות גדולה ואכן יש מעט מאוד תחלואה והתמותה היא מזערית. העגלות מחולקות לארבע קבוצות הזנה ומרכז המזון בנהלל שולח משאית לחלוקה. את מדיניות ההזרעות קובעים בהנהלה המקצועית של הרפת ושותלים אותה בתכנת "נטע" והתוצאה מתבטאת בשיעור התעברות גבוה - כ-72% שנתי, בריאות טובה בגובה ובמשקל, והעגלות נראות יפות". בועז מודה שהפיצול גורם לייקור ההוצאה השוטפת ויש תכנית לאחד בין האתרים. עד אז הוא ימשיך לעשות מלאכתו שהבסיס לעדר החולבות יהיה בריא ואיתן. ■

ביקורים בשבוע: ימים ראשון, שלישי, חמישי - בוקר וצהריים (בבוקר עושים את הפרות האחרונות ואילו בצהריים מטפלים בפרות הראשונות שיוצאות מהחליבה).

הפרות נקשרות ביציאה מהחליבה לחצר טיפולים ולא מביאים מהסככות. בחצר יש 60 עמדות ובחצר הצינון שנבנתה סמוך למכון יש עוד עשרות מקומות לקשירת פרות לטיפול.

הרופא שותף פעיל במה שקורה ברפת, יוזם ומוביל תהליכים ומתייעצים איתו כל העת.

חלוקת העבודה - מילכה המזכירה מכינה את הביקור ומקלידה את התוצאות. דני מקבל את הפלט, מתייעץ עם מילכה, הולך עם הרופא, רושם את האבחנה והטיפול ומילכה מקלידה במשרד. כאשר יש בעיות ותקלות עושים ישיבה עם כל אנשי המקצוע. שולי הרופא אף יוזם מפגשים של המשקים בנושאים מקצועיים שונים וזה חשוב ומוסיף.

טיפוח ופוריות

התחומים האלה נמצאים באחריותם של

מהו סדר היום של מנכ"ל רפת גדולה

עמרי לוקח אוויר ומשיב: "ברפת גדולה יש אפשרות לחלק אחריות וסמכות וזה מקל במידה רבה על מנהל הענף. אני מגיע ב-06.15 לערך ולוקח עליו את עיקר עבודת הפיתוח. את הניהול המקצועי השוטף של הרפת, אני משאיר לדני סלעי, שעושה עבודה טובה מאוד. אני מתמקד באחזקה ובפיתוח של הרפת: השקעות, תכניות, מכרזים, אישורים וכן בפיטום ובכוח אדם ברפת. גם הטיפול בזבל גוזל ממני זמן רב.

העבודה מול ההנהלה מחייבת הכנות וטיפול ובסך הכול ההנהלה נותנת גיבוי, נפגשים כארבע פעמים בשנה בסיכום כל רבעון. אני מכין את תכנית הייצור עם יוסי בגון וגם את הסיכום הכלכלי-מקצועי השנתי. הנהלת החשבונות מאוד מסודרת והכול במתחם הרפת. ב-20 לכל חודש יש כבר סיכום של החודש שחלף ואיה מוציאה גם את התלושים לכל העובדים. איה עבדה בעבר בהנה"ח של יפעת וכיום בחצי משרה משתלטת על כל החשבונות של הרפת. המשקים עם היד על הדופק ומתעניינים במה שקורה. ■

הסחר וגם בגלל הצפיפות בסככות. הסלקציה כיום מינימלית.

מכירות בקר

הכול הולך דרך "בני בקר", ארנון פלך המסווג עושה עבודה טובה מאוד ומרוצים מאוד מהשיטה שגם נותנת שקט לרפתנים.

פיטום - יפעת גידלה עגלים במשך שנים. עם האיחוד התאימו סככה של עגלים לפרות ולאחר הצטרפות מגידו, בנו סככה מחודשת לעגלים. כיום מפטמים את כל 500 העגלים בשנה.

איכות הסביבה

שילוב של מספר מערכות - הסככות הישנות עדיין עובדות בשיטת ה"פליינג" - שטיפת פסי האכילה עם מים ממוחזרים ומפרדה בקצה הנמוך של הרפת. המים זורמים למתקן מט"ש של מגדל העמק ומשלמים להם. הזבל המוצק הולך למתקן הקומפוסט האזורי בעין חרוד. עמרי אופטימי ומעריך שבשנים הקרובות תתהפך המגמה והזבל יהפוך למוצר מבוקש שאף ישלמו עליו לרפתנים. בינתיים בנו מפריד סטטי, שכולל שלוש ברכות, ומקל מאוד על עבודת המפרדה. בכך חוסכים הרבה זמן, מאמצים והוצאות.

מילכה ודני. מילכה מוציאה דוחות מוקדם בבוקר ובהם הריכוז של הנחיות הרופא ותצפית הדרישות. המזריע מגיע ב-09.00. חלק מהפרות ממוינות באופן אוטומטי. בסך הכול עובדים עם "נטע", לאחר כל מבחן פרים יושבים עם דוד בן עוזיאל מההתאחדות ודני גלעד מ"שיאון", מגדירים פרמטרים להתקדמות גנטית רצויה לרפת העמק, בוחרים את פרי העבודה וקובעים ב"נטע" את היחסים לשימוש בפרים שאיתם עובדים לאורך כחצי שנה. ברפת הורידו למינימום את ההזרעה בפרי בשר (כיום בלו-בלגי).

בעבר הזריעו, לניסיון, כמאה פרות עם גזע "בראון סוויס" וכיום יש כבר כמה עגלות לקראת המלטה. המזריע הוא צחי מקיבוץ שדות ים ומזריעים 2-14 פרות ליום. לא מזריעים בשבת כי לא הבחינו בכדאיות כלכלית והמחיר להזרעה גבוה מאוד. פרות שנופלות על שבת מסונכרנות על ידי הרופא ומוזרעות.

מדיניות הסלקציה - דני מנהל את המדיניות שכינס, בגלל הדרישה להגברת הייצור, משאירים הרבה פרות גרועות. הרבעון הראשון לא היה טוב מקצועית וכלכלית, בגלל יחסי

בר עבודות חקלאיות א.א. חלפים

מיוחד לטיפול בזבל מרבים ובזבל בכלל, בניית כלים מיוחדים למרכזי מזון, פתרונות כרייה, מצבטים מיוחדים להובלת קש לגבהים, פתרונות מגנטים לקליטת גופים זרים ועוד.

בעשור האחרון עוסקת **א.א.חלפים** בשדרוג מרכזי מזון קיימים, תוך התמחות בבניית מרכזי מזון ממונעים על ידי כוח חשמלי.

החברה מעורבת בתפעול ובניהול מרכזי מזון תוך שילוב מערכות מחשוב בתהליכי הניהול והייצור. בשנים האחרונות **א.א.חלפים** הייתה מעורבת בבניית שישה מרכזי מזון סטטיים.

בר עבודות חקלאיות וא.א.חלפים מחויבות למתן שירות אמין ויעיל לטווח הקרוב והרחוק.

לפרטים: אמציה בצר (מוצי)

טל. 052-8804905, 04-9531147

מיכאל פאר (מיקי) 052-8804906

טל. 04-9531147

פקס 04-9833778

www.a-b-pro.co.il abpro@netvision.net.il

בר עבודות חקלאיות מעורבת מאז הקמתה בשנת 1978 בתהליכים ובתמורות המתרחשים בענף הזנת הרפת. כמי שחרטה על דיגלה את המחויבות לאיכות וקידמה, מעורבת בר עבודות חקלאיות בכל הקשור לפיתוח ויישום טכנולוגיות חדשות בתחום הקציר והגידול. בשנים האחרונות עוסקת החברה גם בקטיפי כותנה ונחשבת לחברה המובילה בארץ בשימוש בטכנולוגיה מתקדמת בענף.

בשנת 1984, הוקם גוף חדש בתוך המערכת, תחת השם **א.א.חלפים ושירות**, שעיסוקו מתן שירות אספקת חלפים, מערך תיקונים ואחזקה שוטפת של ציוד ערבול מזון לרפת.

א.א.חלפים מחברות המובילות בישראל, מזה עשרים שנה, במתן שירות מיטבי בענף הרפת ובתוך כך מציאת פתרונות במגוון נושאים הקשורים לתחום, ביניהם: תכנון ואספקת חלפים לגגות נפתחים במבני רפת חדשים, בניית ציוד

מחשבים

"הכוח הנשי" ברפת

תופעת מיוחדת ברפת העמק היא עבודתן, התמדתן והישרדותן של ארבע נשים מבוגרות שעובדות ברפת עשרות שנים: **מילכה, רותי, מרליס וטיטי**. ברפת צמחו מיד לאחר הצבא, שם בנו משפחה וילדו ילדים, וגם נכדים כבר יש לחלק מהן. הרפת ממגנטת אותן והן מגיעות אליה בשמחה בכל יום ולא מוכנות לוותר.

מילכה עזרוני

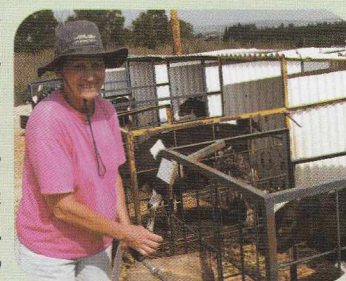
נכנסה לרפת לאחר השחרור מהצבא בשנת 1964 (כמה מזמן) ומאז היא שם. הרפת הייתה קטנה ואחר כך צורפה ל"מועדון ה-200": חליבות, יונקים, ניהול משרדי וכמעט כל העבודות. שלא כמו היום, העבודה אז הייתה קשה למדי ועם זאת הצליחה מילכה ללדת

ארבעה ילדים ולהתמיד ברפת שמעט נשים שרדו בה לאורך שנים. למילכה יש מילים טובות על שלמה דורי ז"ל שדחף את גידול הרפת ופיתוחו כענף מרכזי בכלכלת יפעת ("ואי לו למי שהתנגד").

כיום מילכה מנהלת את משרד הרפת, מזכירה כללית, מכינה את ביקור הרופא, מכניסה את כל הנתונים למחשב, מכינה למזריע וכיום, לאחר האיחוד המשולש, זו עובדת במשרה מלאה.

"כל המערכת השתנתה, בעבר הייתה יותר אינטימיות ורוח צוות והיום קצת פחות. האיחוד הפריד את הרפת מהקיבוץ וכל ההחלטות מתקבלות ברפת. לא מביאים השקעות לאספה הכללית וכיום הכול מתקבל בהנהלת הרפת"

רותי פפיס

עובדת ברפת כבר 40 שנה, מיד לאחר השחרור מהצבא, תחילה בחליבות אחר כך קצת במשרד ומזה עשרות שנים מגדלת את היונקים, בצד גידול משפחה, ילדים ונכדים. לא להאמין אבל, רותי קמה לעבודה בכל בוקר בשעה 02.00 ואז היא לבד עם העבודה ועם היונקים וכך מצליחה להתרכז וגם

להימנע מהשעות החמות (בחורף היא עובדת עם חליפת סערה). את שיטת המלונות היא למדה עם צוות הרפת במושב מולדת ואז, בבת אחת, נפסקה התחלואה והתמותה.

את הסיבוב היא מתחילה בריקון דליי המים מהלילה, סורקת את העגלים ועומדת על מצבם. בהמשך הולכת למכון ומביאה בדליים גדולים את החלב שהחולבים הכינו ליונקים והוא משמש בסיס להגמעה שעליו משלימים את אבקת החלב (פשוטה וזולה). רותי

מחלקת חלב בצינור (וזה עובד נפלא), מוסיפה בליל יונקים, הגמעה שנייה לאחר 6-7 שעות. שיעורי התחלואה והתמותה נמוכים מאוד והעגלות נראות נהדר לקראת העברתן ל"אתר מרחביה" להמשך גידול. רותי אוהבת מאוד את העבודה עם היונקים ושמחה על התפתחותם. היא כבר לא נקשרת נפשית ליונקים, אך מלווה אותם בחום רב.

מרליס לינדר

לא נולדה בקיבוץ ובישראל. היא הגיעה כמתנדבת משווייץ ב-1981, התאהבה בקיבוץ מגידו ובבחור צעיר, שברבות הימים גם נישא לה ויחד ילדו ילדים, שכיום הם כבר בצבא. לרפת התחברה מהר מאוד כי גם לסביבה, בכפר שוויצרי

מרוחק, היו פרות שאיתם הייתה מבלה בחופשים מהלימודים. ברפת מגידו עשתה דווקא את העבודות "הגבריות": חליבות, חלוקת אוכל עם שופל ועגלה וגם סלף, עבודות טכניות ותיקונים. לאחר האולפן שימשה כמחליפה וכמספר 2 שאחראית על הבריאות והליכה עם הרופא. לאחר האיחוד עם רפת העמק, עברה מרליס ליפעת וקיבלה עליה את האחריות לנושא בריאות העטין, בצד חמש חליבות בשבוע (ואל יהיה הדבר קל בעיניכם לחלוב 900 פרות חמש פעמים בשבוע). עשתה קורס יסודות וקורס ניהול ברופין וגם לאחר 26 שנות עבודה היא קמה בעניין לנסיעה לרפת כי "העבודה עם בעלי חיים מעניינת ומרתקת וכל יום צופנת הפתעות חדשות. מקווה להחזיק ברפת עד הפנסיה ולשפר בהתמדה את בריאות העטין של פרות העמק בשיטות עבודה מאוד מסודרות וקפדניות".

טיטי (או בשמה המלא - שלומית לוי)

נולדה במרחביה וגדלה ברפת. כמו נערות רבות, שילבה את העבודה ברפת עם חינוך ילדים, חופש וטיול בעולם הגדול. לאחר נישואיה יצאה לשליחות חקלאית עם בעלה - הוא עסק בהשקיה והיא גידלה קופים בקמרון ובפיליפינים. מאז חזרה

לארץ היא מתגוררת בעפולה ועובדת בחצי משרה באתר מרחביה. העגלות מגיעות אליה וכבר בירידה מהמשאית מבחינה טיטי בעגלות היפות והבריאות וגם באלה שזקוקות לטיפול מיוחד.

באתר העגלות היא מטפלת בקטנים, מקרבת אוכל, הולכת עם הרופא והמזריע, רושמת במחשב ועושה גם ניקיונות. טיטי אוהבת את העבודה וגם רואה בזה פרנסה ראויה שמצליחה לפנות לה זמן גם לעיסוקים אחרים - "הסיפוק הוא בתוצאות, אחוז התעברות גבוה, תמותה נמוכה ועמידה בסטנדרטים של משקל וגובה" ■